

neppe paa dette Tidspunkt vil lykkes at drive Folketinget videre paa de Omraader, hvor der har været stærk Tvist, end det alt er sket. Og Forholdet er jo det, som ogsaa andre ærede Talere have berørt, at der ude blandt Danmarks Lærerstand næres et meget indtrængende Ønske om, at dette Forslag maa blive ophøjet til Lov allerede i indeværende Samling. Der er en Nødstilstand til Stede, hvad Lønningerne angaar, og saadanne Krav, saadanne Ønsker fra denne store Stand er det ganske naturligt, at vi ere tilbøjelige til at bøje os for. Vi ville derfor ikke ved at optage de Ændringer, der fra vore Venners Side i det andet Ting have været fremsatte, være med til at lægge Sagens Løsning Hindringer i Vejen.

De foregaaende Talere have allerede berørt adskillige af de Spørgsmaal, der har været Strid om. Forslaget i den Skikkelse, i hvilken det er kommet her op fra Folketinget, tilfredsstiller jo ikke paa alle Punkter de Mænd og Kvinder, som skulle virke derunder. Særlig vil Bestemmelsen om Rengøringspligten for det ganske ringe Vederlag rimeligvis komme til at volde Kvaler ude omkring, hvis da ikke den Forudsætning, som fra visse Sider i det andet Ting blev antydet, holder Stik, at Sogneraadene ikke ville følge disse Minimalgrænser ved Fastsættelsen af de Beløb, der er Tale om at yde Lærerne for Renholdelsen af Skolelokalerne. Men heller ikke her vil det vel lykkes at komme videre.

Det er ganske naturligt, at jeg som Repræsentant for København i højeste Grad maa være utilfreds med den Stilling, i hvilken Forslaget sætter København med Hensyn til Beregningen af Tilskuddet fra Staten. Forholdet er jo det, at der paa Finansloven for indeværende Aar er opført et Beløb paa 190,000 Kr. til det københavnske Skolevæsen. Dette Tilskud vil nu efter Forslaget blive forøget med ca. 185,000 Kr., saaledes at det samlede Tilskud bliver ca. 375,000 Kr. I det Andragende, der i sin Tid blev tilstillet os fra Lærere og Lærerinder, særlig fra Københavns Kommunelærerforening, opgør man, at hvis Tilskuddet for Københavns Lærere og Lærerinder og Inspektører skulde beregnes paa samme Maade som for de øvrige

Bykommuners Vedkommende, maatte Tilskuddet for Københavns Vedkommende blive ca. 722,000 Kr. i Stedet for ca. 375,000 Kr., og selv om man vilde gaa til en anden Beregningsmaade og lægge Børneantallet til Grund for Beregningen, maatte Tilskuddet blive ca. 555,000 Kr. i Stedet for ca. 375,000 Kr. Det er ganske naturligt, at denne store Difference betyder meget for et Budget, som er saa stærkt spændt som Københavns Kommunes, hvis Udgifter til Skolevæsenet jo allerede i dette Øjeblik løbe stærkt op mod ca. 4 Mill. Kr.

Og hertil kommer jo, at Lovforslaget som Betingelse for dette yderligere Tilskud forudsætter, at Københavns Kommune skal gaa til en Forbedring af sine Lærerkrafters Lønninger og til en noget forandret Beregning af Ancienneteten. Det vil sikkert — jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger det — vise sig, at det yderligere Tilskud paa ca. 185,000 Kr., som Kommunen nu faar, hverken vil forslaa helt eller halvt til de Krav, som rejses fra de københavnske Læreres og Lærerinders Side, saa i Stedet for, at man kunde tænke sig, at et saadant Lovforslag skulde bøde noget paa gammel Uret, om jeg saa maa sige, bliver Forholdet, som nu en Gang Tiderne ere, og som Kravene stilles for Københavns Vedkommende, yderligere forringet, idet vi, som sagt, aldeles ikke ere i Stand til at kunne komme nogen Vegne med det Beløb, der her er Tale om. Jeg ser, at der i Folketingets Betænkning er optaget en Statistik over de forskellige Bykommuners Bidrag til Formue- og Indkomstskat til Staten, det fremgaar af den, at der fra Københavns Kommune ganske naturligt indgaar et meget stort Bidrag. Jeg forudsætter, at denne Statistik er optagen for at bevise, at der indenfor København er Ydeevne, er Skatteevne til Stede. Jeg forudsætter, at Folketingets Udvalg har søgt denne Statistik for derigennem at bevise, at det vil være unødvendigt at gaa til yderligere Indrømmelser overfor København. Jeg skal ikke inklade mig paa en Debat om dette Emne i dette Øjeblik, jeg skal kun sige, at jeg for mit Vedkommende ikke vil benægte, at en saadan Skatteevne er til Stede, jeg vil kun anmode det høje Ting om at have dette